

1. Культурні відмінності – хто важливіший: індивід або група? *Projekt współfinansowany z Programu Krajowego Funduszu Azylu, Migracji i Integracji*. 15.07.2020. URL: <https://migranciwielkopolska.caritas.pl/uk/2781-2/>.
2. Huntington S.P. *The Clash of Civilizations and the Remaking of World Order*. New York: Simon & Schuster, 1996. 410 p.
3. Сміт А. Багатство народів. URL : https://shron1.chtyvo.org.ua/Smit_Adam/Bahatstvo_narodiv_Doslidzhennia_pro_pryrodu_ta_prychynu_dobrobutu_natsii.pdf.
4. Tocqueville A. de. *Democracy in America*. Vol. II. New York: J. & H. G. Langley, 1841. 405 p.
5. Маклін А., Макмілан А. *Короткий оксфордський політичний словник / пер. з англ.* Київ : Видавництво Соломії Павличко «Основи», 2005. 790 с.
6. Halapsis A. Individualism: Allowed access. *Politology bulletin*. 2018. Issue 80. P. 35–45. doi:10.17721/2415-881x.2018.80.35-45.

Ростислав БУСЕЛКОВ

курсант факультету підготовки
фахівців для підрозділів
кримінальної поліції

Науковий керівник:

Андрій ТОКАР

викладач кафедри
тактико-спеціальної підготовки
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ
(м. Дніпро, Україна)

**АКТУАЛЬНІ ПИТАННЯ ПРАКТИЧНОЇ РЕАЛІЗАЦІЇ
ЗАКОНОДАВСТВА «МІЖНАРОДНО-ПРАВОВІ СТАНДАРТИ
ЗАХИСТУ ПРАВ ЛЮДИНИ ТА ЇХ ВІДЗНАЧЕННЯ
В КОНСТИТУЦІЇ УКРАЇНИ»**

Сфера захисту своїх права і свободи вже не є винятковим надбанням країни. Ця область знаходиться у прямій залежності від діяльності більших міжнародних організацій. Цей міжнародно-правовий акт у галереї прав людини звучить як міжнародні стандарти, засновані на звичайних нормах, що утворилися після того, як великі держави визнали юридичну силу правил поведінки, якби вони були проголошені Генеральною Асамблеєю ООН. Міжнародно-правові акти нижчого рівня стали основою Конституції України, яка гарантує безпеку та дотримання прав та свобод українського народу та громадян.

Метою цієї роботи є дослідження глобальної міжнародно-правової

норми, яка свого часу захищає своєрідність прав і свобод людини в рамках конституційної справедливості.

Міжнародні стандарти у сфері правами людини є основою міжнародно-правових норм, визначальних особливості загальнолюдському рівні, встановлюють парадигми основних права і свободи, і навіть обов'язок поважати правничий та свободи [с. 2].

Тому до основних актів, що відповідають світовим стандартам права і свободи особи та правового становища людини та громадянина, а також ознак Конституції України та інших нормативних правових актів, можна додати: Загальну декларацію прав людини (1948), Міжнародний пакт про цивільні та політичні права (1966), Міжнародний пакт про економічні, соціальні та культурні права (1966), Європейську конвенцію про захист прав людини та основоположних свобод з протоколами (1950), Європейський соціальний стандарт (1961), Заключний акт Ради з безпеки та співробітництва в Європі (1975), Підсумковий документ Віденської зустрічі представників держав – учасниць Ради з питань безпеки та співробітництва у Європі (1989), Документ Копенгагенської наради – конференції з людського виміру НБСЄ (1990) тощо. Варто також зупинити увагу на Статуті ООН від 26 червня 1945 р. що дозволяє стверджувати, що питанням прав людини присвячені кілька положень цього документа [1].

Також визначення прав і свобод особи на відповідні заходи відповідно до ст. ч. 1 п. «б». Стаття 13 Статуту, Генеральна асамблея Організації Об'єднаних Націй (далі – Генеральна асамблея) зобов'язана організувати подальшу діяльність і роботу за рекомендованим методом з дотриманням міжнародної угоди, зокрема, у межах дотримання цих прав. Статут Економічної та Соціальної Ради Організації Об'єднаних Націй також має право давати рекомендації, використовуючи метод «в ім'я нашої справи та реалізації прав та основних свобод народів» [2]. Наш Основний закон ґрунтується на міжнародних правових стандартах. Україна дотримується основних принципів та норм міжнародного права та встановила чіткі процедури закріплення цих норм у законі на конституційному рівні. Тому норми міжнародного права, які містять права і свободи людей, стають частиною національного законодавства з метою ратифікації Верховною Радою України обов'язкових для виконання міжнародних договорів. Наприклад, розділом другим Конституцією України закріплено права та свободи людини та громадянина, за всіма нижніми статтями, які знали свої індивідуальні права у Центральній декларації [3].

Так, можна з неї виділити такі загальні міжнародні стандарти прав людини, як рівність прав усіх людей та їх рівний захист законом, не дискримінація, право людини на ефективне відновлення у правах компетентними національними судами у разі порушення її основних прав, гарантії кримінально-процесуальних прав людини (Ст. ст. 7, 8, 10 і т.д. ЗДПЛ). [4]. Також варто визнати значимість резолюції ГА ООН 48/137 від 20

грудня 1993 року. «Права людини в адмініструванні юстиції», за яким вичерпну значущість для захисту прав люди не мають незалежність судочинства, суддів та юристів, право на справедливий вирок, habeas corpus та за надзвичайних обставин аспекти попереднього ув'язнення, покарання неповнолітніх та безкарність винних у порушенні прав людини [5]. На тій же сесії резолюцією ГА ООН 48/134 було затверджено Принципи статусу національних інститутів сприяння та захисту прав людини (Паризькі принципи) [6].

Такі установи повинні не лише підтримувати та захищати права людини, а й розвивати публічну свідомість щодо таких прав та свобод. При цьому саме ООН відводилася роль у сприянні розвитку таких інститутів, як місце обміну інформацією та досвідом; важливими для таких інститутів визначалися їхня незалежність і плюралізм у формуванні складу, констатувалася потреба в їх освіті чи посиленні спроможності [6].

Підсумовуючи, зазначимо, що сьогодні законодавство України з прав людини і насамперед Конституція нашої держави відповідають міжнародно-правовим стандартам. Так, незважаючи на прогрес у законодавчій сфері, в Україні існує потреба у вдосконаленні правозастосовної практики та впровадження в дію названих міжнародних стандартів, зокрема через використання судової практики Європейського суду з прав людини та Міжнародного суду ООН. До того ж вступ України до Ради Європи зобов'язує дотримуватися міжнародних норм та принципів у галузі захисту прав людини.

---

1. Шевчук С. Судовий захист прав людини: Практика Європейського суду з прав людини у контексті західної правової традиції. Київ: Реферат, 2006. С. 2.

2. Статут Організації Об'єднаних Націй та Статуту Міжнародного Суду від 26 червня 1945 р. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/995_010.

3. Конституція України: затверджено Законом України від 28 червня 1996 р. № 254к/96-ВР (із змінами, внесеними Законом України від 1 лютого 2011 р. № 2952-VI (2952-17)). *Відомості Верховної Ради України*. 1996 . № 30. Ст.141; 2011. №10. Ст.68.

4. Загальна декларація прав людини від 10.12.1948. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/995_015.

5. Віденська декларація та Програма дій, схвалені на Всесвітній конференції з прав людини 25 червня 1993 р. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/995_504.

6. Національні інститути для заохочення та захисту людських прав: Дозволи 48/134, прийняті в UN General Assembly on 20 December 1993 [a report of the Third Committee (A/48/632/Add.2)]. URL: <https://undocs.org/en/A/RES/48/134>.